

на любеза уета, която ви обича,
която любите — ръцете възневоени.
Ще бъдете ми честни, а — император аз!

Не знам въ този момент ^(Къде съзаклетниците?) —
забравя ли всички аз и всички ви прощавам —
и искан аз мога пред вас да изрека
че не напразно след великий Карла става
тук император днес Карл пер.

Съзаклетниците ^(съзаклетниците падат на колене.)

Дон Рю Томеу, на дон Карлоса

Осуденъ между тях оставам само аз.

Дон Карлос

И аз.

Дон Рю Томеу, на стража.

Но аз не съм простилъ.

Херман

Ма кой ли тъй

насъ всички противни сега?

Всички войници, съзаклетници, бла-
городници.

на Карла пер

и на Германия — всеобща слава!

Дон Карлос, обръща се към робницата.

Слава

на нейния великъ създател Карл Велики!

Сами насъ двамата тукъ сега вие оставете!

Пета поява

Дон Карлос, самъ, покланя се
преди гроба.

Карли отъ мене днесъ доволенъ ли си ти?
Достойно ли свалихъ азъ краискиятъ си грим?
О, Карл Велики! — Тукъ, откако императоръ
азъ станахъ — другъ победилъ, дами не станахъ вече —
ще мога ли сега да върна своя империя
своя империя на Римъ? И право да дотра